

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8C/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201265
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7819201265.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou, v spore žalobcu E. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXXX/X, XXX XX E., zast. JUDr. Ladislav Csákó, advokát, Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanej C. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXXX/X, XXX XX E., zast. Advokátska kancelária JUDr. Erika Simanová, s.r.o., Edelényska 2027/3, 048 01 Rožňava, o určenie neúčinnosti právneho úkonu , takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. P r i z n á v a žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom 1. inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd určil, že odporovateľný právny úkon - Darovacia zmluva uzavretá medzi X. Š., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX v E.R., trvale bytom ul. L.Á. Č. XXX/XX, E. ako darujúcim a C.D. Š.É., r. Š., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom W. XXXX/X, XXX XX E. ako obdarovanou, predmetom ktorej je darovanie nehnuteľností, a to: bytu č. X. s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/1 k celku na 1. poschodí v bytovom dome pod súpisným číslom XXX na parcele č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 481 m² , podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku : XXX/XXXXX, zapísaných na Okresnom úrade - Katastrálnom odbore Rožňava na liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území: E., v obci E., okres: E., je voči žalobcovi právne neúčinná. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.06.2015 v E. v presne nezistenom čase od 09.00 hod do 11.00 hod. na terase pohostinstva „U vlka“ na ulici Šafárikovej č. 118 v Rožňave ho X. Š., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom ul. L.Á. Č. XXX/XX, E. (ďalej aj ako dlžník Š.) fyzicky napadol takým spôsobom, že mu skočil na ľavú nohu, čím mu spôsobil zranenia, ktoré sú uvedené v jeho odsudzujúcom trestnom rozkaze, ktorých liečenie si vyžiadalo operačný zákrok, komplikovanú liečbu a s tým spojenú dlhotrvajúcu práceneschopnosť. Za uvedený skutok X. Š.R. bol aj odsúdený na základe trestného rozkazu OS v Rožňave sp. zn. 1 T/II/2016 zo dňa 12.01.2016 a bol mu za to uložený TOS v trvaní 2 rokov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na dobu 2,5 roka. Uvedeným trestným rozkazom mu bola priznaná i náhrada škody vo výške 3.089,- Eur za 180 bodov titulom bolestného; so zbytkom nároku na náhradu škody okresný súd ho odkázal na civilný súdny proces. Ako to z výsledkov trestného konania vyplýva, odsúdený X. Š. mu úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a svojim konaním mu spôsobil aj značnú nemajetkovú ujmu. Za účelom zistenia jeho zdravotného stavu po spôsobenom úraze boli vypracované viaceré znalecké posudky, z ktorých taktiež jednoznačne vyplýva, že utrpel ťažké zranenia s trvalými následkami. Z uvedených dôvodov sa obrátil prostredníctvom svojich právnych zástupcov na Okresný súd v Rožňave dňa 06.09.2016 žalobou o náhradu spôsobenej škody na jeho zdraví za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 5.962,80,- Eur s prísl.. V dôsledku konania odsúdeného X. Š. utrpel nielen ujmu na zdraví, ale odsúdený svojim konaním zasiahol do jeho

psychiky, teda aj do sféry jeho osobnosti. Preto dňa 07.06.2018 prostredníctvom jeho právneho zástupcu podal na Okresný súd v Rožňave žalobu o zaplatenie 10.000,- Eur s prísl. titulom náhrady nemajetkovej ujmy pod sp.zn. 5C/22/2018.V prvej občianskoprávnej veci svojim rozsudkom OS v Rožňave dňa 13.12.2018 pod sp. zn.: 5C/132/2016 súd v uvedenom konaní okrem iného zaviazal žalovaného, aby mu zaplatil 5.962.80,- Eur s úrokom z omeškania od 06.09.2016 do zaplatenia. Bezprostredne po podaní žaloby o náhradu škody spôsobenej trestným činom X. F. sa snažil vymôcť spôsobenú škodu na zdraví aj mimosúdne, a to formou výzvy zo dňa 18.11.2016 na mimosúdne plnenie spôsobenej škody, na ktorú však dlžník Š. ani nereagoval a predmetnú pohľadávku mu neuhradil. Práve v uvedenom čase však dlžník Š. vykonal nepoctivé právne úkony, ktoré podľa jeho presvedčenia smerovali k tomu, aby sa zbavil svojho nehnuteľného majetku s úmyslom ukrátiť jeho, ako veriteľa. Podľa ním zistených informácií X. Š. bol výlučným vlastníkom bytu č. 5. na 1. poschodí v bytovom dome pod súpisným číslom XXX na parcele č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 481 m², podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku : XXX/XXXXX, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území: E., v obci E., okres: E.. Predmetnú nehnuteľnosť v súčasnosti vlastní žalovaná, blízka osoba, konkrétne sestra dlžníka Š., ktorá uvedený byt nadobudla bezodplatne, titulom Darovacej zmluvy zavkladovanej pod č. V XXXX/XX-XXXX/XX, pričom podľa jeho vedomostí k prevodu vlastníckeho práva došlo približne v druhej polovici roka 2016. Za účelom zistenia konkrétneho dátumu uzavretia Darovacej zmluvy a okamihu nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovanej navrhol vyžiadať predmetnú darovaciu zmluvu od príslušného Okresného úradu - katastrálneho odboru spolu s právoplatným rozhodnutím o povolení vkladu vlastníckeho práva k vyššie uvedenému bytu. Nazdáva sa, že darovaním jeho bytu žalovanej dlžník Š. sa účelovo zbavil svojho majetku s tým cieľom, aby sa úmyselne dostal do ťažkej finančnej situácie. Ako to z uvedených skutočností vyplýva, dlžník Š. v čase prevodu (približne v druhej polovici roka 2016) vlastníckeho práva k predmetnému bytu na žalovanú už dôvodne mohol predpokladať, že na základe súdneho rozhodnutia bude povinný mu uhradiť spôsobenú škodu na zdraví a na sťažení spoločenského uplatnenia. Práve preto sa snažil čo najjednoduchšie previesť všetok svoj majetok na svoju blízku osobu s cieľom dostať sa do absolútnej chudoby a bezmajetnosti. Uvedeným postupom sa snaží vyhnúť plnenia svojich záväzkov vyplývajúcich zo súdnych rozhodnutí. Ako to vyplýva z bodu I žaloby, odsúdený bol podľa Trestného rozkazu okresného súdu Rožňava zaviazaný uhradiť mi spôsobenú škodu vo výške 3.089,- Eur, ktorú však dobrovoľne vôbec nesplnil. Z uvedeného dôvodu sa musel prostredníctvom jeho právneho zástupcu obrátiť na súdneho exekútora s návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 03.02.2016. Exekučné konanie bolo začaté okrem uvedeného návrhu na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. 5808 057577 zo dňa 15.02.2016, ktoré vydal Okresný súd Rožňava, konanie prebiehalo pod sp. zn. 5E1774/2016 a bolo ukončené dňa 30.03.2016 a to vymožením uvedenej pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie. Dlžník Š. v minulosti permanentne a úmyselne konal v jeho neprospech, právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdov dobrovoľne nesplnil, nerešpektoval a taktiež svojimi zlomyseľnými právnymi úkonmi zmenšil svoj majetok s cieľom opätovne poškodiť jeho záujmy. Predmetným prevodom vlastníckeho práva k spornému bytu na žalovanú sa výrazne zhoršila možnosť úspešného uspokojenia jeho pohľadávky. Podľa ust. § 42a ods .I Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ) „ Veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právné úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. “ Podľa ustálenej súdnej praxi vymáhateľná pohľadávka je taká, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní. K tomu, aby žalujúci veriteľ bol vecne legitimovaný postačí, aby jeho pohľadávka proti dlžníkovi bola vymáhateľná aspoň v čase rozhodnutia súdu o jeho podanej odporovacej žalobe. Pretože je možné odporovať právnym úkonom dlžníka, ktoré ukracujú veriteľov, postačuje, aby dlžník sledoval svojim konaním skrátenie akejkoľvek pohľadávky svojho veriteľa a nie je vôbec rozhodné, či išlo o pohľadávku splatnú či nesplatnú, poprípade budúcu, alebo či pohľadávka bola vymáhateľná. Pre uplatnenie odporu je významné len to, že veriteľ skutočne má voči dlžníkovi pohľadávku, a že dlžník urobil právny úkon v úmysle ukrátiť jeho uspokojenie, t.j. že svojim právnym úkonom úmyselne nastolil taký stav, ktorý veriteľovi znemožňuje alebo sťažuje uspokojenie jeho pohľadávky z dlžníkovho majetku. Z ustanovení OZ ďalej vyplýva, že odporovať možno tiež právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou, ktorou je okrem iných aj príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel. V danom prípade z odporovateľného právneho úkonu dlžníka mala prospech žalovaná, ktorá na základe darovacej zmluvy nadobudla predmetný byt od svojho brata, X. Š.R.. Dlžník Š. nemá dostatočný hnutelný alebo nehnuteľný majetok, z ktorého by bolo možné moje pohľadávky v celom rozsahu uspokojiť.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila tak, že so žalobou nesúhlasí, uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu a žiada aby žalobu súd ako nedôvodnú zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, ktorý nedisponuje vymáhateľnou pohľadávkou voči dlžníkovi X. Š.. Popiera skutkové tvrdenie žalobcu, že prevodom vlastníckeho práva dlžník zmaril uspokojenie pohľadávky žalobcu a urobil tak s cieľom dostať sa do absolútnej chudoby a bezmajetnosti. Dlžník má pravidelný mesačný príjem vo forme plného invalidného dôchodku, ktorý je postihnuteľný exekúciou a je možné jeho prípadné dlhy v budúcnosti splniť tak, ako splnil dlh voči žalobcovi aj v minulosti síce v exekúcii ale jednorazovým plnením. Podľa § 42a občianskeho zákonníka odporovať možno právnomu úkonu, ktorý ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Aktuálna súdna prax v rozhodnutiach najvyšších súdnych autorít považuje výklad pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ tak ako je to uvedené v bode V. žaloby za prekonaný. Naša právna úprava neobsahuje inštitút tzv. výhrady odporu (porovnaj § 51 OZ 1950) ako nástroja na zachovanie odporového práva do budúcnosti, teda v období medzi vymáhateľnosťou a vykonateľnosťou pohľadávky veriteľa. Veriteľ tak v období medzi vymáhateľnosťou a vykonateľnosťou svojej pohľadávky nemá k dispozícii účinný hmotnoprávny mechanizmus na zachovanie odporového práva (Občiansky zákonník I., Števček a kol., C.H.Beck 2015, str. 319). Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR, PL. ÚS 39/2015 a Najvyššieho súdu SR 6Cdo 253/2012, vzhľadom na zhodnosť právnej úpravy poukazujem aj na rozhodnutia NS ČR R 27/2000, NS ČR R 12/2003, NS ČR R 5/2007, podľa ktorých pod pojmom „vymáhateľná pohľadávka podľa § 42a OZ“ treba rozumieť takú pohľadávku, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu. Voči bratovi žalovanej žiadna exekúcia nie je vedená a neexistuje žiadny exekučný titul, ktorý by mohol byť podkladom pre exekúciu v prospech žalobcu. Ak by pripustila výklad pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ tak, ako to uvádza žalobca, potom by reálne mohol veriteľ „odporovať“ akýmkoľvek prevodom majetku bez ohľadu na pravosť, resp. skutočnú existenciu pohľadávky. Práve takto sa domáha žalobca neúčinnosti právneho úkonu v súvislosti s vymožením pohľadávky 10.000,- Eur, ktorý nárok tunajší súd v konaní 5C/22/2018 rozsudkom zamietol ako nedôvodný, ale túto podstatnú skutočnosť už žalobca neuvádza.

3. Vo vyjadrení zo dňa 22.01. 2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že v uvedenej občianskoprávnej veci svojim rozsudkom OS v Rožňave dňa 13.12.2018 pod sp. zn.: 5C/132/2016 súd okrem iného zaviazal žalovaného X. Š., aby zaplatil 5.962,80,- Eur s úrokom z omeškania od 06.09.2016 do zaplatenia. Proti uvedenému rozsudku bolo podané odvolanie zo strany žalovaného, o ktorom však doposiaľ nebolo rozhodnuté. Má za to, že darovaním svojho bytu žalovanej dlžník Š. sa účelovo zbavil svojho majetku s tým cieľom, aby sa úmyselne dostal do ťažkej finančnej situácie. Ako to z uvedených skutočností vyplýva, dlžník Š. v čase prevodu (približne v druhej polovici roka 2016) vlastníckeho práva k predmetnému bytu na žalovanú už dôvodne mohol predpokladať, že v budúcnosti na základe súdneho rozhodnutia bude povinný mu uhradiť spôsobenú škodu na zdraví a na sťažení spoločenského uplatnenia. Práve preto sa snažil čo najjednoduchšie previesť všetok svoj majetok na svoju blízku osobu s cieľom dostať sa do absolútnej chudoby a bezmajetnosti. Uvedeným postupom sa snaží vyhnúť plnenia svojich záväzkov vyplývajúcich zo súdnych rozhodnutí. V priebehu tohto súdneho konania tunajší súd výzvou zo dňa 28.06.2019 ma okrem iného vyzval, aby som v lehote stanovenej súdom predložil exekučný titul v tejto veci, ktorý je podkladom pre exekúciu. Na uvedenú reagoval písomným vyjadrením zo dňa 10.07.2019, v ktorom okrem iných skutočností uviedol, že za exekučný titul primárne považujem rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 13.12.2018 pod sp. zn.: 5C/132/2016, na základe ktorého súd zaviazal žalovaného (X. Š.), aby mu zaplatil sumu vo výške 5.962,80,-Eur s úrokom z omeškania od 06.09.2016 do zaplatenia. Proti uvedenému rozsudku žalovaný podal odvolanie, o ktorom však do dnešného dňa nebolo rozhodnuté odvolacím súdom a preto prvostupňové rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné.

4. Z výpovede žalovanej súd zistil, že jej brat už vtedy, keď kupoval byt asi v roku 1991, pretože nebol ženatý povedal, aby sa byt napísal na ňu. Nechcela, mala malé deti, nevidela dôvod, nemal spory so zákonom. Nebol ženatý a nemal nikoho, kto by po ňom dedil. Pracovala aj pracuje v zahraničí, niekedy aj 3 mesiace nie je doma. Nemal ani mobil, povedala mame, aby mu povedala, kedy príde. Nekomunikovali veľmi spolu. Prišiel ku nej, navarila, napiekla, celý deň bol u nej, bolo to zriedka, ale mali sa radi. Už 14 rokov pracuje v zahraničí, na živnosť, oficiálne, je tam dlhšie kvôli peniazom, na úkor zdravia a voľného času. Dňa 01.06. 2009 oficiálne nastúpila ako opatrovateľka do Rakúska. Vždy keď príde domov, ide mamku navštíviť, mama povedala, že brat je na tom zle, že ho odniesla sanitka do nemocnice. Išla za ním do nemocnice, bol naliaty vodou, brucho mal ako žena, ktorá ide rodiť, očné bielka mal žlté, ledva rozprával, niekoľkokrát jej navrhoval prepis bytu, bol v stave, že každú minútu zomrie, potom povedal, že ani nie na ňu chce prepísať, ale na jej deti. Boli už dospelé, syn mal 28 a dcéra 26. Syn žije v Bratislave a ona mu volala, či súhlasí, syn povedal, že to nie je také jednoduché, že pracuje vo firme a nevie

prísť hneď domov. Volala dcére, ona povedala, že ten jednoizbový byt nechce, ona žije v Brzotíne. Deti povedali, že nie, byt bol teda prepísaný na ňu, nevedela o tom, že brat má dlžoby a že sa súdi. Vždy mu hovorila, aby nepil, nevedela o týchto veciach. Zriedka bola doma. Keďže bol v takom stave, chcela, aby to bolo na poriadku, volala JUDr. Simanovú, jej právnu zástupkyňu, aby to bolo čím skôr zrealizovateľné, aby brat umrel v pokoji. Ona volala na Notársky úrad JUDr. Farkašovského, hneď ju prijali, s pánom z úradu bola v nemocnici na overenie podpisu. Keď už boli potrebné dokumentácie, išla za svojou právničkou, darovacia zmluva bola, odniesla papiere na kataster a z katastra, keďže brat bol vo veľmi zlom stave, išla k nemu do bytu, či má nejaké košeľe, na stole bola obálka neotvorená, v nej bolo to, že musí zaplatiť. Ona ju otvorila, išla za ním do nemocnice, prečítala to, pýtala sa ho čo je to, on povedal, že už mama vyplatila, už nevládal rozprávať, nevnímal realitu, bola to suma 5.800,- Eur. Potom z nemocnice volala pani doktorke, že čo to je, ona povedala, že je to žaloba. Brat tvrdil, že je nevinný, že mama to už vyplatila. Išla zase za bratom, potom ho z nemocnice prepustili, on sa držal, dobre vyzeral, potom sa zas opustil. Bol to stres, jej išlo o to, že keď zomrie, aby bolo všetko na poriadku. Že dlží a že sa súdi, o tom nič nevedela.

5. Podľa § 42a ods. 1/ Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

6. Podľa § 42a ods. 3/ Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a)

osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

b)

právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

c)

právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

d)

právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

7. Právny zástupca žalobcu v záverečnej reči uviedol, že sa nazdáva, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že podaná žaloba je dôvodná. Zdravotný stav právneho predchodcu žalovanej nebol dôvodom na to, aby sa tento mohol „beztriestne“ zbaviť svojho majetku, pričom bolo evidentné, že má určité dlžoby. Považuje za dôležité poukázať aj na tú skutočnosť, že žalovaná na dnešnom pojednávaní v podstate aj potvrdila to, že mala vedomosť o konflikte svojho brata so žalobcom, teda pri náležitej opatrnosti prinajmenšom jej muselo byť známe, že jej brat má záväzky voči iným ľuďom, konkrétne aj voči jeho klientovi. Ďalšie skutočnosti, ktoré protistrana uviedla a od ktorých očakáva priaznivé rozhodnutie vo veci, jednak nie sú takej povahy, aby súd pre ne by mal nie pozitívne rozhodnúť o žalobe a zároveň je potrebné podčiarknuť, že tieto skutočnosti protistrana ani nepreukázala. Zvýrazňuje, že každá sporová strana má nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť, preto zastáva názor, že žalovaná strana svoju dôkaznú povinnosť si nesplnila a neunesla dôkazné bremeno.

8. Právna zástupkyňa žalovanej v záverečnej reči uviedla, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nebol preukázaný, najmä nebola preukázaná skutočnosť, že žalovaná mohla poznať tento jeho úmysel a mala vedomosti o existencii pohľadávky žalobcu. Žalovaná dostatočne podrobne a logicky vysvetlila dôvody, ktoré ju motivovali k súhlasu s návrhom dlžníka uzatvoriť darovaciu zmluvu k jednoizbovému bytu, skutočne z tohto výsluchu vyplynula skutočnosť, ktorú protistrana nespochybnila, že tento právny úkon bol realizovaný vo vypätej a tesnivej atmosfére, kedy ani sám dlžník nepredpokladal, že bude žiť nasledujúce takmer tri roky a preto chcel urobiť dispozíciu so svojim majetkom. Nie je teda pravdou, že žalovaná v čase uzatvorenia darovacej zmluvy mala poznatky o existencii pohľadávky tak, ako to tvrdí protistrana.

9. Čo sa týka pojmov „vymáhateľnosť“ a „vykonateľnosť“ sú aj lingvisticky úplne rozdielne. Ich automatické zamieňanie je nesprávne. Vykonateľnosť predstavuje takú kvalitu veriteľovej pohľadávky, ktorej svedčí tzv. exekučný titul, teda rozhodnutie súdu alebo iný druh exekučného titulu, ktorý deklaruje existenciu práva veriteľa na plnenie od dlžníka, pričom jeho kvalita musí dospieť do štádia vykonateľnosti. Pojem „vymáhateľná pohľadávka“ predstavuje úplne inú kvalitu veriteľovej pohľadávky, rovnajúcu sa vlastnosti žalovanej pohľadávky. Pohľadávka je subjektívnym právom veriteľa, ktoré je od istého momentu vybavené kvalitou právneho nároku, teda predpokladom úspešnej žalovateľnosti. Z uvedeného vyplýva, že vymáhateľnosť časovo predchádza vykonateľnosti pohľadávky. Na úspešnú odporovateľnosť právneho úkonu však právna úprava vyžaduje existenciu vykonateľného súdneho rozhodnutia alebo iného exekučného titulu, na základe ktorého sa môže veriteľ domáhať plnenia od dlžníka. (komentár Občianskeho zákonníka I, Sedlačko, Števec str. 319 nakladateľstvo C.H.Beck r. 2015)

10. Súd vykonal dokazovanie darovacou zmluvou uzavretou medzi X. Š. a žalovanou zo dňa 04.11. 2016 (čl. 176 spisu), ktorej predmetom je jednoizbový byt číslo 5 na 1. poschodí bytového domu súp.č. XXX v E. postaveného na pozemku parc.č. CKN XXXX/X, vchod 0 v celosti (v 1/1) nachádzajúci sa na H.. L. Č.. XXX v E., podiel 260/10000 priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku CKN XXXX/X s výmerou 481 m² zastavané plochy a nádvoria.

11. Z predloženého listinného dôkazu žalovanou a tiež aj z exekučného spisu 5Er/74/2016 (EX 13/2016) vyplýva, že pohľadávka žalobcu voči X. Š. vo výške 3.227,33 Eur priznaná v trestnej veci trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 1T/1/2016 - 158 zo dňa 12.01. 2016 bola uhradená dňa 30.03. 2016 (čl. 9 exekučného spisu).

12. Žaloba žalobcu vo veci o zaplatenie 5.962,80 Eur s príslušenstvom titulom bolestného a sťaženie spoločenského uplatnenia bola podaná na súdu dňa 06.09. 2016, X. Š. bola žaloba doručená dňa 02.11. 2016. (Rozhodnutie vo veci nadobudlo právoplatnosť dňa 09.09. 2020)

13. Žaloba žalobcu vo veci zaplatenia 10.000,- Eur titulom nemajetkovej ujmy bola podaná na tunajší súd dňa 07.06. 2018, žaloba bola zamietnutá, bolo podané odvolanie zo strany žalobcu, konanie bolo zastavené z dôvodu úmrtia žalovaného X. Š..

14. Súd nevykonal navrhnutý dôkaz - výsluch X. Š., pretože ten zomrel dňa XX.XX. XXXX.

15. Z listinného dôkazu - správy Sociálnej poisťovne, ústredie, zo dňa 30.11. 2020 vyplýva, že X. Š. bol poberateľom invalidného dôchodku od 16.03. 2017 do 15.09. 2020. Invalidný dôchodok sa od 1. januára 2020 vyplácal v sume 336,50 Eur mesačne. Vzhľadom na to, že menovaný zomrel XX.XX. XXXX, bola výplata invalidného dôchodku zastavená od 16.09. 2020.

16. Súd žalobu zamietol z dôvodu neexistencie vymáhateľnej pohľadávky v predmetnom čase, teda v čase vzniku odporovateľného úkonu z dôvodov, ktoré uviedol v ods. 9. Neexistovalo v tom čase vykonateľné súdne rozhodnutie, ani exekučný titul, na základe ktorého by sa žalobca v tom čase mohol domáhať plnenia od X. Š..

17. Súd túto skutočnosť považuje za podstatnú pre zamietnutie žaloby v zmysle § 42a ods. 1/ OZ.

18. Súd preto nevyhodnocuje dôvodnosť žaloby v zmysle § 42a ods. 3/ OZ. Poukazuje tu na to, že osoba blízka dlžníkovi sa môže v konaní o neúčinnosť právneho úkonu brániť pred zákonnými následkami odporovanej žaloby iba tvrdením a preukázaním, že o dlžníkovom úmysle ukrátiť veriteľa odporovateľným úkonom nevedela ani nemohla vedieť napriek tomu, že vyvinula náležitú starostlivosť na rozpoznanie tohto úmyslu. Zákon pri ukracujúcom úkone predpokladá, že osoba blízka dlžníkovi skutočne vyvinie náležitú starostlivosť s ohľadom na okolnosti prípadu a so zreteľom na obsah právneho úkonu tak, aby dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa spoznala alebo sa o ňom dozvedela. Dôkazné bremeno pritom spočíva v plnom rozsahu na blízkej osobe, ktorá mala z odporovateľného úkonu prospech. Predmetom dokazovania môžu byť len konkrétne okolnosti prípadu, ktoré sporové strany označia.

19. O trovách súd rozhodol podľa § 255 ods. 1/ CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala vo veci plný úspech, súd jej teda priznal plnú náhradu trov konania.

20. O výške náhrady trov konania rozhodne súd 1. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2/ CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 C. s. p. podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z. - Exekučného poriadku).